



JÖJJEK, Ő VÁR!



Máriaremetei HÍRADÓ

KIADJA AZ EGYHÁZKÖZSÉG KÉPVISELŐ-TESTÜLETE

KIADJA AZ EGYHÁZKÖZSÉG KÉPVISELŐ-TESTÜLETE

www.mariaremete.hu

Ingyenes tájékoztató

29. évfolyam 4. szám (340)
2025. április (Nagyhét, Húsvét)

JÉZUS ÉL – VALÓBAN FELTÁMADT!

Keresztényként időről időre szembesülhetünk azzal, hogy megkérdézik tőlünk: mi bizonyítja Jézus feltámadását? Ilyenkor az újszövetségi iratok természetes hivatkozási alapul szolgálnak, de a konkrét szentírási szövegek számos „sorok közötti” következtetésre is alapot adnak.

Szent Pál apostol írja: „*Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a hitetek, mert még mindig bűneitekben vagytok. Sőt, azok is elvesztek, akik Krisztusban haltak meg. Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél százalomra méltóbbak vagyunk*” (1Kor 15,17–19). A kereszténység nem csupán egy filozófia vagy erkölcsi rendszer; keresztény hitünk egésze hihetetlen történelmi tényeken alapul. Ha bizonyos dolgok valójában nem történtek meg, akkor az egész hitünk hasztalanná válik.

A legfontosabb ezek közül Krisztus valóságos, testi feltámadása. Ő ezzel bizonyította, hogy Isten Fia, legyőzte a sátánt, a bűnt és a halált. Minden ettől a csodától függ.

Tehát valóban megtörtént?

Íme néhány olyan tény a feltámadásról, amellyel minden szkeptikusnak számolnia kell:



A TESTET SEHOL NEM TALÁLTÁK MEG

A legegyszerűbb módja annak, hogy valaki az 1. században bebizonyítsa, hogy Jézus nem támadt fel a halálból, az lett volna, ha egyszerűen előállítaná a testet. Kereszthalála után Jézus testét ugyanis egy pontosan meghatározott sírba helyezték, a bejárat elé hatalmas követ gördítettek, lepecsételték, és római őrköt állítottak elé, hogy megvédjék. Ám az Úr teste mégis nyomtalanul eltűnt.

TÖBB SZÁZ SZEMTANÚJA VOLT A FELTÁMADT JÉZUSNAK

A keresztények nem csak azért hisznek Jézus feltámadásában, mert eltűnt a teste. Nem, a feltámadt Jézus valóban megjelent az embereknek. És nem csak az apostolok belső köréről beszélünk – akik talán a „legfanatikusabban” ragaszkodtak hozzá –, hanem emberek százairól. Szent Pál írja a korinthusiakhoz írt első levelében: „[...] eltemették és harmadnap feltámadt, az Írások szerint. Megjelent Péternek, majd a tizenkettőnek. Később egyszerre több mint ötszáz testvérnek jelent meg, ezek közül a legtöbben még élnek, néhányan azonban már meghaltak. Azután Jakabnak jelent meg, majd az összes apostolnak. Utánuk pedig, mint egy elvetéltnek, megjelent nekem is” (1Kor 15,4–8).

A tudósok úgy vélik, hogy Szent Pál ezt a levelet valamikor Kr. u. 54 körül írta, ami megmagyarázza, miért emeli ki: „ezek közül a legtöbben még élnek”. Más szóval, ha nem mondott volna igazat, könnyen be tudták volna bizonyítani az ellenkezőjét.

A TANÚK HAJLANDÓAK VOLTAK SZÖRNYŰ HALÁLT HALNI AZÉRT, AMIT IGAZNAK ISMERTEK

Egyes szkeptikusok azzal érvelnek, hogy Jézus követői valamiképp ellopták a testét, majd hazudtak arról, hogy látták a feltámadt Krisztust. De ha így van, akkor miért voltak hajlandók hátrahagyni vallási közösségeiket, családjukat, barátaikat, megélhetésüket? Sokan közülük az életüket is kegyetlen módon veszítették el. Mindezt egy hazugságért? A válasz természetesen abban rejlik, hogy valóban látták a feltámadt Krisztust, és tudták, hogy ez megváltoztatta az életüket – olyannyira, hogy hajlandók voltak mindent feladni érte. A feltámadás történetét soha nem tagadták le, még a kínzás és a halálos fenyegetés ellenére sem.

TOVÁBBI KÖZVETETT BIZONYÍTÉKOK

Mindezekon felül több elgondolkodtató tényvel is számolnunk kell. Ilyen pl., hogy az apostolok fizikai, és nem szellemi feltámadást hirdettek. Az sem kellő érv a feltámadás ellen, hogy ez csupán egy mítosz. Az ugyanis csak generációk során alakulhat ki. Az emberi történelemben nincs olyan mítosz, amit párhuzamba állíthatnánk a Jézus feltámadásába vetett hittel, s amely ráadásul ellenséges környezetben terjedt el egyetlen generáció alatt!

Figyelembe véve magát a történetet, valamint a mítoszokkal és legendákkal szembeni erős antipátiát a zsidóság körében, ebben a vallási és kultúrkörnyezetben az apostoloknak nem volt lehetőségük arra, hogy ők találják ki a feltámadás történetét vagy Jézus mítikus alakját. Hiszen a történelem egyetlen más kultúrája sem ellenezte jobban az istenség és az emberiség mítikus keveredését, mint a zsidók.

Figyelemre méltó körülmény az is, hogy a feltámadás első tanúi nők voltak, akiknek tanúvallomása nem volt elfogadható a zsidó törvénykezés számára, tehát az evangéliumok írói – ha hazugságról lett volna szó – inkább eltitkolták volna ezt aényt.

Bizonyító erejű a korabeli zsidók nagyszámú megtérése is, mely teljesen ellentétben állt a hitükkel: nekik szakítaniuk kellett a katonai megváltóról alkotott elképzelésükkel, és ehelyett egy kereszten függő bűnöst kellett elfogadniuk; fel kellett hagyniuk az egyistenhit mélyen bevésődött felfogásával, hogy Jézust Isten Fiaként imádják; és hajlandók voltak szombatról vasárnapra, az Úr feltámadásának napjára áthelyezni istentiszteletük napját.

(Forrás: ChurchPop Magyarország)

ÖKOLÓGIAI MEGTÉRÉSRE HÍVVA

Plébániánkról többen is elvégeztük a közelmúltban a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és a Naphimnusz Egyesület „Laudato Si” teremtésvédelmi animátor képzését, többek között azzal a céllal, hogy nagyobb felelősséget vállalhassunk a gyönyörűnek teremtett világunk megóvásáért. Az animátorok közül ezúttal Lakatos Zsófi gyogyepedagógust, öt gyermekes édesanyát kérdeztük, hiszen ő egyből a gyakorlatba ültette a tanultakat; az élet számos területén vezetett be kisebb-nagyobb változtatásokat annak érdekében, hogy környezetének ökológiai lábnyoma csökkenjen.

Miért fontos neked a teremtésvédelem, miért végezted el a képzést?

A Laudato si' enciklikával pár éve találkoztam, amikor egy jezsuita barátunk mélyebben foglalkozott vele és mesélt róla. Megtetszett, ahogy a természet szeretete, tisztelete és a társadalmi igazságosság összekapcsolódik benne...Ezekkel kapcsolatban sok kérdés merült fel bennem, kíváncsi voltam az Egyház válaszaira, ezért végeztem el az animátor képzést. Illetve ötleteket szerettem volna kapni, hogyan alakítsam ki családi életünkben a teremtésvédelmet és annak szeretetét, különös tekintettel a gyerekeinkre és az ő jövőjükre.

Kaptál konkrét ötleteket a képzésen? Melyek voltak ezek?

Természetesen sokféle “zöld ötletet” kaptunk, az elsődleges célja azonban nem ez volt a képzésnek. Előadásokon, imán, személyes megosztásokon keresztül segített megérintődni, megteremtve egy belső, személyes ökológiai megtérés lehetőségét.



A saját életedben, a hétköznapiak során hol, hogyan jelenik meg a teremtésvédelem gondolata?

Nagyon az elején tartok ennek az útnak, semmi különlegeset nem teszek. Gyekszem gyalog, tömegközlekedéssel járni, sokat főzök be, nem igazán vásárolok új ruhákat. Házi tojást, húst, tejet eszünk, komposztálunk. Megjavítjuk, ami elromlik, megvarrjuk, ami kiszakad. Figyelek arra, hogy ne fogyasszunk sok energiát. Házi szappant, mosószert, tisztítószert használunk. Szeretek a természetben lenni, hetente többször teszek nagy sétákat. Sok tervem van még, de egyelőre ezek férnek bele az életünkbe.

Mindaz, amit eddig felsoroltál, egyáltalán nem kevés! Sokan közölünk ennek a felét sem tesszük meg, azt gondoljuk, hogy mindez nem fér bele a pörgős, rohanó életünkbe. Mit javasolnál azoknak, akik valamit szeretnének végre tenni, mi legyen az első lépésük?

Semmiképp nem szeretnék a témában tanácsokat osztogatni, mert tényleg az elején vagyok még ennek az útnak. Aki közel engedi magához ezt a kérdést, nyitott szemmel jár a világban, és megérinti az, hogy nagyon sokan a mi jólétünk miatt szenvednek, az egészen biztosan talál olyan lehetőségeket, amelyekkel inkább a megoldás része lesz, mint a problémáé. A www.teremtesvedelem.hu oldalon számos elméleti és gyakorlati segítséget olvashatunk a témával kapcsolatban. Ám a változást magunkon kell kezdenünk.



Említetted, hogy házi mosószert használtok otthon, amelyet te magad készítesz. Miért vágtl ebbe bele? Mi a baj a hagyományos mosószerekkel?

Egyik nagycsaládos barátnőm említette, hogy évek óta házi folyékony mosószerral mos. Kipróbáltam én is, és nekem is nagyon bevált, kiválóan működik. A bolti mosószerek sokkal jobban terhelik a környezetünket, az egészségünkre is károsak lehetnek és még drágák is. A házi mosószert csupán vízre, mosószódára, mosószappanra és szódobikarbónára van szükség, és tényleg néhány perc alatt elkészíthető. 3-4 hónapja használjuk, semmi különbséget nem látok hatékonyság terén, viszont nagyon megnyugtató, hogy nem ter-

helem vele annyira a környezetet. Emellé házi öblítőt tesztek, így nem vonom be mester-séges káros anyagokkal a ruhák felszínét, ez fontos szempont, főleg a gyerekekkel kapcsolatban.

Aki most kedvet kap, hogy kipróbálja a házi mosószer-készítést, hová fordulhat?

Jó hírem van, a május 25-i plébániai családi napon lesz egy teremtésvédelmi asztalunk, ahol többek között az általam készített házi mosószerből is fogunk osztani kis üvegekben mintákat, természetesen recepttel ellátva. Így otthon bárki kipróbálhatja, és ha beválik, elkészítheti a saját mosószerét!

Említetted, hogy komoly terveid vannak még a teremtésvédelem területén. Megosztanál velünk néhányat ezek közül?

Jó lenne minél több zöldséget, gyümölcsöt megtermelni a nyáron. Csak 4-5 féle gyógynövényt szoktam télire szárítani, az a tervem, hogy továbbiakat is kipróbálok. Aszalás, különleges befőtt receptek, régi bútorok felújítása, esővízgyűjtés és sok más. De talán a legfontosabb a gyakori ima, hogy felismerjem, mi az, amire valóban szükségem van.

(Barlay Gábor)

KEGYHELYEINK KÜLDETÉSE

Nemrég a kezembe akadt Ferenc pápának egy 2017-ben kiadott rendelkezése ezzel a címmel: *Sanctuarium in Ecclesia*, vagyis Kegyhely az Egyházban. Ebben a pápa a kegyhelyek lelkipásztori ellátásával kapcsolatos kérdéseket az Új Evangelizáció Pápai Tanácsának hatáskörébe rendelte. Tekintheznénk ezt csupán adminisztratív lépésnek a vatikáni kúria reformjainak sorában, amelyhez mi aligha tudunk kapcsolódni itt Máriaremetén. Azonban a pápa megfontolásai jól megvilágítják azt az éltető lelkiséget, amely a kegyhelyek körül alakul, és amelynek előmozdítása számunkra is irányadó. Ez pedig a következő: a kegyhelyek meghívást kaptak arra, hogy szerepet vállaljanak a mai társadalom új evangelizációjában. Ami a kívülállónak csupán egy letűnőben lévő népi vallásosság díszlete, az valójában szent hely, kegyelmi erőter, üdítő forrás. Arra hívom a kedves Olvasót, hogy olyan szemszögből forgassa magában a pápa alábbi gondolatébresztő írását, hogy azok vajon mennyire szólnak rólunk, a mai vagy a jövőbeni Máriaremetéről?

„A kegyhelyek fontos jelképes értékkel rendelkeznek, a zarándoklat pedig hiteles hitvallás. A kegykép szemlélése arról a reményről tesz tanúságot, hogy a zarándok még erőteljesebben kívánja érezni Isten közelségét. A népi vallásosság Isten népe spontán missziós cselekvésének hiteles megnyilvánulása, amely számára a kegyhely kiváltságos terület (...)

A kegyhelyek a mai napig a világ minden részén a hívek egyszerű és alázatos hitének sajtóságot jelei. A zarándokok ezeken a szent helyeken találják meg hívó létük alapvető dimenzióját. Mélyrehatóan megtapasztalják Isten közelségét, Szűz Mária gyöngédségét és a szentek társaságát: a valódi spiritualitás tapasztalata ez, amelyet nem lehet alábecsülni. Ez azt jelentené, hogy semmibe vesszük a Szentlélek működését és a kegyelmi

életet. Számos kegyhely olyannyira egybefonódott személyek, családok, közösségek életével, hogy hatással volt egész nemzedékek önazonosságának kialakulására, mély nyomot hagyott egyes nemzetek történelmében.

A zarándokok nagy száma, Isten népének alázatos és egyszerű imája, a liturgikus szertartások, a sok kegyelmi történet, amelyet a hívek tanúsítanak, valamint ezeknek a helyeknek a természeti szépsége azt bizonyítja, hogy a kegyhelyek, számos formájukban pótolhatatlan alkalmat jelentenek korunk evangelizációja szempontjából.

Ezeket a helyeket, a hit modern kort sújtó válsága ellenére, továbbra is szent terekként érzékeljük, ahol a zarándok megpihenhet, csöndre lelhet, elmélkedhet korunk gyakran zaklatott mindennapjaiban. A kegyhelyek valódi menedékek, ahol ismét önmagunkra találhatunk, és szükséges erőt meríthetünk a megtéréshez. Ez az ozmózis a kegyhelyi zarándoklat és a mindennapi élet között értékes segítséget jelent a lelkipásztori tevékenységben, megújítja az evangelizálási elkötelezettséget. A kegyhelyre elzarándokolni és részt venni spiritualitásában már önmagában véve evangelizáló cselekvés.

Természeténél fogva tehát a kegyhely szent hely, ahol Isten Szavának hirdetése, a szentségek kiszolgáltatása, különös tekintettel a kiengesztelődés és az Eucharisztia szentségére, valamint a karitatív tanúságtétel kifejezik az Egyház evangelizálási elkötelezettségét, nyilvánvalóvá válik Isten irgalmasságának nagy erejű működése az emberek életében.

A kegyhely sajátos spiritualitásának hatására a zarándokok eljutnak az „evangelizáció pedagógiájára”, vagyis egyre nagyobb felelősséggel kötelezik el magukat a keresztény képzésben, a karitatív cselekedetekben. A kegyhely továbbá nem kis mértékben járul hozzá a keresztény közösség katechetikai tevékenységéhez, mivel következetesen átadja az alapításához fűződő üzenetet, gazdagítja a hívek életét, érleli és tudatosítja hitüket. A kegyhelyek továbbá szélesre tárják kapuikat a betegek, a fogyatékkal élők és főleg a szegények, a társadalom peremén élők, a menekültek és migránsok előtt.”

(Forián-Szabó Márton)



IGELITURGIA 2025. ÁPRILIS (NAGYHÉT, HÚSVÉT)

- Virágvasárnap** - ünnepi mise Iz 50,4-7; Zsolt 21 Fil 2,6-11; Lk 22,14-23,56
- 14. hétfő:** Nagyhétfő Iz 42,1-7; Zsolt 26; Jn 12,1-11
- 15. kedd:** Nagykedd Iz 49,1-6, Zsolt 70; Jn 13,21-33.36-38
- 16. szerda:** Nagyszerda Iz 50,4-9a; Zsolt 68; Mt 26,14-25
- 17. csütörtök:** Nagycsütörtök, az utolsó vacsora miséje
Kiv 12,1-8.11-14; 1Kor 11; Jn 13,1-15
- 18. péntek:** Nagypéntek Iz 52,13–53,12; Zsid 4; Jn 18,1–19,42
- 19. szombat:** Húsvéti vigília, Urunk feltámadásának ünnepe
Ter 1,1-2,2; Zsolt 103; C évben: Lk 24,1-12
- 20. vasárnap:** Húsvétvasárnap ApCsel 10,34a.37-43; Zsolt 117 Kol 3,1-4
vagy 1Kor 5,6b-8; Jn 20,1-9 vagy Lk 24,13-35
- 21. hétfő:** Húsvéthétfő ApCsel 2,14.22-33; Zsolt 15; Mt 28,8-15
- 22. kedd:** Kedd húsvét nyolcadában ApCsel 2,36-41; Zsolt 32; Jn 20,11-18
- 27. vasárnap:** Húsvét 2. vasárnapja, az isteni irgalmasság vasárnapja
ApCsel 5,12-16; Zsolt 117; Jel 1,9-11a.12-13.17-19; Jn 20,19-31
- 28. hétfő:** Húsvét 2. hét hétfő ApCsel 4,23-31; Zsolt 2; Jn 3,1-8
Emléknap: Szent Adalbert, püspök és vértanú (Esztergom-Bp: FÜ)
- 29. kedd:** Sienai Szent Katalin, szűz és egyháztanító, Európa társvédőszentje – Ü
1Jn 1,5–2,2; Zsolt 102; Mt 11,25-30;

ESEMÉNYNAPTÁR (NAGYHÉT, HÚSVÉT)

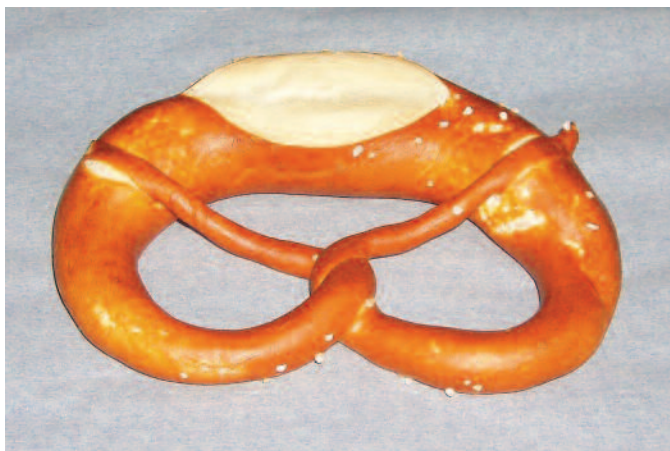
- 13. vasárnap:** VIRÁGVASÁRNPAP: Minden szentmise előtt barkát árusítunk. A bevételből vesszük a szentsír virágait. A 9 órás szentmise elején lesz a gyermekekkel az ünnepélyes barkaszentelés. A többi szentmise végén is megáldjuk a barkákat. A Passiót a 9 órás szentmisén a gyermekek, a 11 órás szentmisén templomunk kórusa adja elő.
- 17. csütörtök:** NAGYCSÜTÖRTÖK: De. 10 órakor lesz a Szt. István Bazilikában a szent olajok megáldása és a papi ígéretek megújítása. A szentmise főcelebránsa Dr. ERDŐ PÉTER bíboros úr lesz. Du. 4 - 3/4 6-ig gyónatás lesz. 18 órakor szentmise lesz az utolsó vacsora emlékére. Utána: virasztás. Éjszakai zárandoklat is lesz a Kútvölgyi kápolnához.
- 18. péntek:** NAGYPÉNTEK: SZIGORÚ BÖJTI NAP !!!
9-11 óráig gyónási lehetőség. 10 órakor: Keresztút. 14 órakor Keresztút a Kálváriára. 18 órakor szertartás, Passió, szentáldozás.
- 19. szombat:** NAGYSZOMBAT: reggel 7 - 17.45-ig szentségimádás lesz. 9-11-ig gyónási lehetőség. 18 órakor: szertartás, szentmise, körmenet.
- 20. vasárnap:** HÚSVÉTVASÁRNPAP: Szentmisék : 9 - 11 és 18 órakor. A 11 órás szentmisén templomunk kórusa énekel.
- 21. hétfő:** HÚSVÉTHÉTFŐ: Szentmise: 1/2 11-kor, utána templomzárás.
- 27. vasárnap:** ISTENI IRGALMASSÁG VASÁRNPAPJA.
Szentmisék: 1/2 8 - 9 - 11 és 18 órakor.

TUDDAD, HOGY A PEREC EREDETELEG NAGYBÖJTI ÉTEL?

A perec Svájcban, Ausztriában, Németországban, Magyarországon és általában Közép-Európában igen népszerű csemege, amit az olaszok gyakran az Oktoberfest-tel hoznak összefüggésbe.

Talán nem is gondolnánk, hogy a perec a történelem egyik legrégebbi harapnivalói közé tartozik: egészen biztos, hogy már a Kr. u. 7. században létezett Franciaországban; és valószínű, hogy bencés szerzetesek találták fel (vagy legalábbis ők fogyasztották nagyobb mennyiségben).

Ennél jóval legendásabb az a hagyomány, miszerint a perec különleges formája egyfajta teológiai jelentést takar: a perec két vége, melyek mintegy ölelésben kereszteződnek,



egy imádkozó szerzetes összekulcsolt kezeit jelképezik; a perec által kialakított három lyuk pedig a Szentháromságot...

A legendás magyarázat mellett viszont biztos, hogy a peracet valaha a kolostorokban igen szívesen fogyasztották. Ráadásul tökéletes nagybőjti ételnek is minősült, mivel egyszerű volt elkészíteni és kevés alapanyag kellett hozzá: liszt, maláta, sörélesztő, só és egy kevés víz... röviden:

egy sovány ételnek minősült, amit még a régi időkben is ideálisnak találtak, amikor a böjt sokkal szigorúbb volt, mint most, és a hús mellett minden más állati eredetű ételt mellőztek.

Kötődik egy sokkal profánabb hagyomány is a perechez. Egy luxemburgi szokás szerint nagybőjt negyedik vasárnapján az a fiú, akinek megtetszett egy lány, peracet adott a kisasszonynak. Ezzel voltaképpen a lány dönthette el, hogy elfogadja-e az ajánlatot (a perec álta) vagy sem. Ráadásul kérhette a szent és sérthetetlen gondolkodási időt, ami helyénvaló: először is, bezacskózta a peracet, később szép nyugodtan megette.

Aztán pedig kapott néhány hetet, hogy átgondolja, mit tegyen: és ha úgy döntött, hogy a fiatalember kedves fiúnak tűnik, akkor húsvétkor adott neki egy feldíszített tojást.

Ám ha a fiú szerencsétlenségére a tojás nem érkezett meg... nos, akkor, barátok maradtak, mint korábban, és még az a kínos helyzet sem állt elő, hogy a fiút nyilvánosan kikosarazták.